

นับถอยหลัง ประชามติ

สำนักข่าวเนชั่น

จากความเจียม ถึงความเชื่อ

เหลือเวลาอีกไม่ถึงสองสัปดาห์ก็จะถึงวันออกเสียงประชามติ จะว่าไปแล้วจะเรียกว่าเป็นประชามติครั้งที่เจียมเจียมที่สุดในประวัติศาสตร์ชาติไทยก็เป็นได้ เพราะก่อนครั้งนี้เราเคยทำประชามติกันมาครั้งเดียวคือประชามติร่างรัฐธรรมนูญปี 2550 ซึ่งครั้งนั้นคึกคักกว่าครั้งนี้มากนัก ดังนั้นจึงทำให้การทำประชามติที่จะถึงซึ่งตำแหน่งอันดับหนึ่งไปโดยปริยาย

ถึงวันนี้แม้จะใกล้วันลงประชามติเข้ามาทุกขณะ แต่ดูเหมือนว่าบรรยากาศและความรับรู้ของประชาชนเกี่ยวกับเนื้อหาของร่างรัฐธรรมนูญที่ต้องตัดสินใจว่าจะรับหรือไม่รับ และเรื่องคำถามพ่วงที่ต้องเลือกว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบ กลับไม่คึกคักเท่าที่ควร

ความเจียมเจียมนี้ความผิดส่วนหนึ่งถูกโยนไปที่ฝ่ายปฏิบัติงาน อย่าง กตด. ว่าอาจจะอ่อนประชาสัมพันธ์เกินไป และเน้นไปที่การไล่จับคนที่คิดต่าง จนเลยการเผยแพร่สาระของร่างรัฐธรรมนูญ

โดยเฉพาะการเผยแพร่ร่างรัฐธรรมนูญฉบับเต็ม พวกเขาก็เลือกที่จะแก้กฎหมายให้ไม่ต้องแจกให้ครบทุกครัวเรือน โดยอ้างเรื่องภาระงบประมาณ และกลายเป็นเพียงแจกร่างสรุปที่ผ่านการตีความและนำเสนอของกรรมการร่างรัฐธรรมนูญที่เป็นผู้ร่างเอง กตด. จัดพิมพ์ร่างรัฐธรรมนูญครั้งนี้เพียง 1 ล้านฉบับ ขณะที่ผู้มีสิทธิทั่วประเทศถึงประมาณ 50 ล้านคน

อย่างไรก็ตามแม้แต่ร่างสรุปจนถึงวันนี้หลายบ้านก็ยังไม่ได้ด้วยซ้ำไป

ภาวะของสิ่งที่ปรากฏออกมาจึงเป็นการปะทะกันเรื่องความคิดและความเชื่อเสียมากกว่าเรื่องข้อเท็จจริง เนื้อหาของร่างรัฐธรรมนูญว่ามีข้อดีหรือข้อด้อยอย่างไร ขณะเดียวกันการจำกัดความเห็นยิ่งทำให้คนโงมคิดว่า ร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้แม้ผ่านประชามติก็ไม่ชอบธรรม

ล่าสุด กตด. จึงเล่นเกมด้วยการเจรจากับไทยพีบีเอส เพื่อจัดเวทีดีเบต โดยระดมจัดแบบติดๆ กันในช่วงท้าย 10 วันติดๆ กัน ใน 10 ประเด็น เช่น คำถามพ่วง การจัดการเรียนฟรี ม.ปลาย หรือ ยกเลิก 30 บาทรักษาทุกโรคจริงหรือไม่

ทั้งนี้ รูปแบบจะเป็นการดีเบต โดยเชิญทั้งฝ่ายที่สนับสนุน และเห็นต่าง มาแสดงความคิดเห็น แต่เป็นในลักษณะการอัดเทปไม่ใช่ออกอากาศสด ซึ่งไทยพีบีเอส โดย อนุพงษ์ ไชยฤทธิ์ รอง ผอ.ส.ส.ท. ด้านข่าว ยืนยันว่า จะไม่มีการเซ็นเซอร์หรือลือกลสเปกวิทยากรแต่อย่างใด

โดยตอนแรกได้

เผยแพร่เมื่อวันที่ 25

กรกฎาคม ที่ผ่านมา

แต่เอาเข้าจริงแล้ว เวทีนี้

ก็ถูกเมินโดยคนที่เกี่ยวข้อง

โดยเฉพาะคนที่มีหน้าที่

ชี้แจงเนื้อหาของร่าง

อย่าง กรรมการร่าง

รัฐธรรมนูญ และที่

สำคัญคือ มีการขอให้

ไม่นำวิทยากรบางคน

เคลื่อนไหวเรื่องร่างรัฐธรรมนูญมาโดยตลอด

มาร่วมเวทีด้วย จึงทำให้สุดท้ายนี้เวทีลדתอนความนำ

เชื่อถือลง และทำให้ประชาชนไม่สามารถรับรู้เนื้อหาได้

อย่างที่ควรทั้งนมมวบวมและมมมม

อย่างไรก็ตาม ภาวะความเจียมเจียมเช่นนี้ ว่ากันว่า

อาจเข้าทางใครบางคนที่ไม่ต้องการเห็นการถกเถียง

ด้วยเรื่องเนื้อหา และต้องการให้ลงคะแนนบนฐานการ

เลือกข้างทางการเมือง

ยิ่งกว่านั้นเมื่อคนรับรู้ข้อดีก็จะส่งผล

ต่อความอยากที่จะออกมาใช้สิทธิ และยิ่ง

ออกมาใช้สิทธิไม่น้อยเท่าไร คะแนนจัด

ตั้งก็จะมีคามหมายมากขึ้นเท่านั้น

นอกจากเรื่องความรับรู้ถึงเนื้อหาแล้ว

มีอีกเรื่องที่น่าสนใจคือ การสำรวจความคิดเห็น

เห็น หรือที่เรียกกันว่าโพลล์ ฟังดูอาจจะ

เหมือนเป็นคนละเรื่องกับความเจียมเจียม

แต่เราจะมาไล่เรียงและทำให้เห็นว่าเรื่อง

ทั้งสองเรื่องนี้เกี่ยวพันกันอย่างไร

ว่ากันตามจริงแล้วนับแต่การ

เลือกตั้งใหญ่เมื่อปี 2554 ก็ทำให้สำนัก

โพลล์ต่างๆ ถูกลדתอนความนำเชื่อถือ

ลงไม่น้อย เพราะผลเลือกตั้งจริงกับ

คะแนนโพลล์ที่ออกมานั้นขัดแย้งกัน

อย่างเห็นได้ชัด ทำเอา ผอ.สำนักโพลล์บางคน

อายม้วนตัวน แทบจะเลิกทำโพลล์ไปเลยทีเดียว

ซึ่งที่ผ่านมาก็มีการวิเคราะห์ว่า จริงๆ แล้วสำนัก

โพลล์อาจจะไม่มีความผิดใดๆ แต่สิ่งที่ทำให้ผลออก

มาไม่เป็นไปตามคาดคือ จริตของ “คนไทย” ในการ

ตอบโพลล์ ที่มักจะไม่บอกความจริง หรือกังวล

ที่จะตอบสิ่งที่คิดด้วยกลัวว่าคนอื่นจะรู้ จะกลายเป็น

คนแปลกประหลาด จะกลายเป็นตัวตลก หรือ

คม ชัด ลึก

กรอบข่าว

Khom Chad Luek (Mid-Day)
Circulation: 900,000
Ad Rate: 1,350

Section: First Section/บทนำ-ทัศนวิจารณ์

วันที่: อังคาร 26 กรกฎาคม 2559

ปีที่: 15

ฉบับที่: 5393

หน้า: 4(ล่าง)

Col.Inch: 53.59

Ad Value: 72,346.50

PRValue (x3): 217,039.50

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: นั้บถอยหลังประขามติ: จากความเจียบถึงความเชื่อ

กระทั่งหวาดกลัวกับผลของการตอบที่จะตามมา และผลโพลล์กับการทำประชามติก็เช่นกัน ในครั้งนี้เราเห็นสองสำนักที่ออกมาทำโพลล์อย่างเป็นทางการเกี่ยวกับการรับหรือไม่รับร่างรัฐธรรมนูญ (ในที่นี้หมายถึงสำนักทางวิชาการ ไม่เกี่ยวกับโพลล์ของหน่วยงานรัฐหรือพรรคการเมือง) กล่าวคือ นิต้าโพล และกรุงเทพโพลล์

จากการสำรวจทั้งสองสำนักจะเห็นความผิดประหลาดอยู่ที่จำนวนผู้ที่บอกว่าจะไม่รับร่างรัฐธรรมนูญอยู่ที่ไม่เกิน 10% ซึ่งถ้าไม่หลงตัวเองจนเกินไปก็ต้องพบว่าผลเช่นนี้ผิดปกติน้อย เพราะเป็นไปได้ที่จะมีผู้ที่ไม่เห็นชอบกับร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้อยู่ถึงขนาดนี้ ยิ่งดูจากกระแสของคนที่มาดำเนินร่างรัฐธรรมนูญ

จึงมองได้ไม่ยากว่า การไปสำรวจความเห็นครั้งนี้ประชาชนอยู่ในสถานะที่หวาดกลัวการจะตอบว่าไม่รับจากการที่รัฐไม่เปิดพื้นที่ให้เรียนรู้หรือทำความเข้าใจกับร่างรัฐธรรมนูญจริง

อย่างที่กล่าวไว้ในข้างต้นว่า มุมหนึ่งการไม่รู้ อาจเป็นบวกกับฝั่งที่ต้องการกระแส แต่อีกมุมก็อาจจะทำให้พวกเขาเหมือนอยู่ในความมืดที่แทบไม่รู้เลยว่า คนที่ไม่เห็นชอบมีอยู่จริง ๆ เท่าไรและจมอยู่กับความเชื่อของตัวเองเท่านั้น